

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213234794
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1213234794.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanému: X. F., W. X.XX.XXXX, F. Š. XX, F., zastúpenému: Spotrebiteľské centrum - nezisková organizácia, IČO: 52 166 131, so sídlom Andyho Warhola 33, Medzilaborce o zaplatenie 1 234,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.12.2016, č.k. 52C/179/2014-204, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti zrušuje a vec sa v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 613,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 394,91 eur od 1.5.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 58,85 eur od 1.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 76,28 eur od 3.10.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 142,03 eur od 29.5.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2 eur od 26.5.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2 eur od 27.1.2012 do zaplatenia a vo výške 9,5% ročne zo sumy 2 eur od 26.7.2011 do zaplatenia, všetko v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, § 488, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“) a § 2 písm. c), § 3 písm. a), c), § 17 ods. 7, § 76 ods. 7, § 82 ods. 1, 2, 3, § 96 ods. 8 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“) a vecne tým, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný bol odberateľom plynu pre domácnosť na základe uzavretej zmluvy o dodávke plynu zo dňa 11.9.2010 a že žalobca prijal od žalovaného preddavkovú platbu v celkovej výške 65 eur vo fakturačnom období od 19.3.2011 do 18.3.2012. Ďalej bolo preukázané, že dňa 28.3.2012 bol zistený a odstránený únik plynu na odbernom mieste žalovaného a dňa 4.4.2012 bola na odbernom mieste vykonaná demontáž určeného meradla. Vo vzťahu k úniku plynu uviedol, že zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že k úniku plynu na plynovom zariadení dochádzalo na výstupe z určeného meradla, ktorý je vo vlastníctve žalovaného. Poukázal na to, že odberateľ ani vlastník nehnuteľnosti v zmysle platnej právnej úpravy nesmie zasiahnuť do určeného meradla, do jeho vstupu a výstupu, pričom montáž, demontáž a odstraňovanie porúch meradla je oprávnený vykonávať žalobca, ktorý tak aj urobil a poruchu na výstupe meradla dňa 28.3.2012 odstránil. Konštatoval, že žalovaný nenesie zodpovednosť za technický stav odberného plynového zariadenia v časti určeného meradla a vstupu a výstupu z neho, a to ani v prípade, keby bol žalovaný zároveň vlastníkom bytu alebo majiteľom nehnuteľnosti s tým, že

poukázal na skutočnosť, že žalovaný nie je vlastníkom bytu. Mal za preukázané, že pokiaľ došlo k úniku plynu na výstupe z určeného meradla, za tento únik nezodpovedá odberateľ ani vlastník nehnuteľnosti. Ďalej uzavrel, že žalobca nepreukázal žiadny zásah žalovaného ako odberateľa, resp. vlastníka alebo inej osoby do odberného zariadenia alebo porušenie výstupu z plynomeru, z toho dôvodu nemá povinnosť zaplatiť za uniknutý plyn. Za účelom preukázania spotrebovaného množstva plynu nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že spotreba plynu na varenie, kúrenie a prípravu teplej úžitkovej vody za obdobie od 19.3.2011 do 28.3.2012 bola v sume 394,91 eur s DPH. Zároveň dospel k záveru, že hodnota spotreby plynu za obdobie od 29.3.2012 do 10.9.2012 predstavuje čiastku 58,85 eur s DPH, pričom nezohľadnil obdobie od 11.9.2012 do 5.11.2012, nakoľko nedochádzalo k odberu plynu z dôvodu demontáže plynového zariadenia v odbernom mieste. Z takto zistenej výšky spotreby plynu a hodnoty spotrebovaného plynu odpočítal uhradenú preddavkovú platbu žalovaného vo výške 65 eur, z toho dôvodu zaviazal žalovaného na úhradu sumy 388,76 eur. Ako dôvodný vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie 142,03 eur, ktorá suma bola vyfakturovaná za overenie funkčnosti plynomera na žiadosť koncového odberateľa vrátane demontáže, montáže plynomera a dopravy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný podal žiadosť o overenie správnosti plynomeru 6 dní po zistení a oprave úniku plynu, vyvodil, že nesie následok, spočívajúci v tom, že v prípade správnosti plynomeru je povinný uhradiť náklady s tým spojené. Keďže z protokolu o skúške meradla vyplynulo, že meradlo je technicky nepoškodené a plynomer vyhovuje požiadavkám stanoveným zákonom, bol povinný uhradiť náklady vyplývajúce zo zmluvy o dodávke plynu a príslušným cenníkom externých služieb a výkonov. V tejto súvislosti nemal preukázané ani svedeckou výpoveďou, že k úniku plynu dochádzalo aj po oprave pracovníkmi žalobcu. Za dôvodný považoval aj nárok žalobcu na zaplatenie 76,28 eur z dôvodu prerušenia nákladov dodávky plynu na základe neoprávneného odberu plynu koncového odberateľa, ktorý posudzoval na základe dodržania, resp. nedodržania platobných podmienok upravených zmluvou o dodávke plynu. V konaní zistil, že žalovaný naposledy zaplatil preddavok žalobcovi vo výške 15 eur dňa 25.2.2012, pričom žiadny ďalší preddavok nezaplatil, čím nedodrжал dohodnuté platobné podmienky, v dôsledku čoho mu bol dňa 10.9.2012 demontovaný plynomer. Konštatoval, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie troch upomienok (2 eur za jednu upomienku) v súlade s platným cenníkom externých služieb a výkonov. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovaného na zaplatenie celkovej sumy 613,07 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol na úhradu predmetnej sumy žalobcom riadne vyzvaný, svoj dlh nesplnil riadne a včas, dostal sa do omeškania, preto žalovaného zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške, z jednotlivých súm a za určené obdobie uvedené vo výroku rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vzhľadom na rovnaký pomer úspechu a neúspechu žalobcu vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že v zásade nerozporuje záver súdu prvej inštancie, že je povinný uhradiť sumu 388,76 eur za spotrebovaný plyn, avšak poukázal na to, že súd prvej inštancie ho zaviazal na zaplatenie sumy 394,91 eur, čo neodôvodnil. Ďalej uviedol, že povinnosť uhradiť cenu za spotrebovaný plyn nemožno vyvodiť iba zo znaleckého posudku, najmä v prípade, ak obsahom súdneho spisu sú faktúry k úhrade nedoplatkov, z ktorých možno hodnoverne preukázať výšku nedoplatku, pričom v konaní súd nemôže zaväzovať žalovaného na úhradu takého peňažného plnenia, ktorého vznik nedokázal žalobca podložiť. V súvislosti s nárokom na náhradu škody v sume 142,03 eur za overenie funkčnosti plynomera a dopravy poukázal na § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 platnému ku dňu 3.4.2012, v zmysle ktorého nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov za odborné posúdenie pri vybavovaní reklamácie. Z toho dôvodu mal za to, že prvoinštančný súd mal obchodné podmienky žalobcu podrobiť súdnej kontrole a ich súladu s platným právnym stavom, čo nevykonal a napriek tomu zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť uvedenú sumu žalobcovi. Rovnako nesúhlasil ani s výrokom, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť sumu 76,28 eur za prerušenie dodávky zemného plynu. Ak by totiž súd prvej inštancie podrobil zmluvné a obchodné podmienky žalobcu súdnej kontrole, podľa jeho názoru by dospel k záveru, že sú koncipované jednostranne v prospech žalobcu. V tejto súvislosti konštatoval, že jednostranné ukončenie zmluvného vzťahu zo strany žalobcu na základe porušenia platobnej disciplíny, ktorú však žalovaný pred časom opakovane rozporoval a namietal pre neprimerane zvýšené zálohové platby, nemožno považovať za platné ukončenie zmluvného vzťahu. Poukázal na to, že dôvodom neuhrádzania mesačných zálohových platieb v sume 80 eur bol údajne spotrebovaný zemný plyn, ktorý unikal za meradlom, pričom žalovaný sa opakovane pokúšal zvrátiť tento stav ako aj o úpravu zálohového predpisu, s tým, že jeho finančné pomery mu nedovoľovali zvýšené zálohové platby uhrádzať. Ak súd deklaroval, že žalovaný nenesie zodpovednosť za únik plynu, podľa jeho názoru ho nemal zaviazat úhradou nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti. Vo vzťahu k sume 58,85 eur uviedol, že v odôvodnení

napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie neuviedol, akým spôsobom dospel k uvedenej sume. Na záver poukázal na to, že ku dňu 11.5.2012 evidoval žalobca voči žalovanému pohľadávku v celkovej výške 80 eur, z čoho vyplýva, že žalovaný uhradil, i keď nie v sume určenej zálohovým predpisom. Ďalej zo spisu podľa jeho tvrdenia vyplýva, že ku dňu 16.11.2012 žalobca evidoval celkový nedoplatok 188,69 eur, z čoho možno vyvodiť, že konajúci súd vec nesprávne posúdil a zaviazal žalovaného k úhrade sumy vyplývajúcej z predpokladu celkovej spotreby podľa znaleckého posudku, avšak žalovaný v konaní preukázal, že dlh predstavuje sumu 188,69 eur. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 192,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 188,69 eur od 17.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 2 eur od 27.1.2012 do zaplatenia a vo výške 9,5% ročne zo sumy 2 eur od 26.5.2012 do zaplatenia.

4. Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie aj žalobca, a to vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku III., ktorým nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania, podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Za hlavný dôvod nesprávnych skutkových zistení považoval posúdenie zodpovednosti za únik plynu na výstupe z určeného meradla, pričom závery súdu prvej inštancie sú v príkrom rozpore s výsledkami znaleckého posudku vypracovaného v konaní. Poukázal na to, že výsledok znaleckého posudku potvrdil žalobcom tvrdenú skutočnosť o úniku zemného plynu na výstupe z meradla (smerom k plynovým spotrebičom), za ktorý technický stav niesol zodpovednosť podľa v tom čase platného a účinného ust. § 49 ods. 4 písm. d) zákona č. 656/2004 Z.z. žalovaný ako koncový odberateľ zemného plynu; uvedenú skutočnosť potvrdila aj výpoveď svedka L.. Konštatoval, že do odberného miesta žalovanému reálne dodal zemný plyn v období od 19.3.2011 do 18.3.2012 v objeme 1 597 m³ a v období od 19.3.2012 do 5.11.2012 v objeme 293 m³. Poukázal na to, že súd prvej inštancie napriek uvedeným tvrdeniam znalca ustálil, že žalovaný nenesie zodpovednosť za technický stav plynového zariadenia v časti určeného meradla a tento záver oprel o skutočnosť, že odberateľ v zmysle platnej právnej úpravy nesmie zasiahnuť do určeného meradla, ani do jeho vstupu a výstupu. Podľa jeho názoru uvedené neobstojí, nakoľko skutočnosť, že odberateľ nie je oprávnený zasahovať do určeného meradla, nevyklučuje jeho povinnosť udržiavať pripojené odberné plynové zariadenie v zodpovedajúcom technickom stave, a to podľa zákona č. 656/2004 Z.z. (zákon platný v čase zistenia úniku plynu) ako aj podľa teraz platného zákona č. 251/2012 Z.z. Súd prvej inštancie tak podľa neho mal správnym vykonaním dôkazov dospieť k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná; v takom prípade by žalobcovi vznikol aj nárok na plnú náhradu trov konania. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, rovnako tak sa žalovaný nevyjadril k odvolaniu žalobcu.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a odvolanie žalovaného sú dôvodné.

7. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalobcom a žalovaným odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Predmetom odvolacieho prieskumu (vychádzajúc z obsahu odvolaní) je prisudzujúci výrok v časti presahujúcej sumu 192,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 188,69 eur od 17.12.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2 eur od 27.1.2012 do zaplatenia a vo výške 9,5% ročne zo sumy 2 eur od 26.5.2012 do zaplatenia, zamietajúci výrok a výrok o nároku na náhradu trov konania. Výrok rozhodnutia v časti, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 192,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 188,69 eur od 17.12.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2 eur od 27.1.2012 do zaplatenia a vo výške 9,5% ročne zo sumy 2 eur od 26.5.2012 do zaplatenia nebol odvolaním napadnutý, preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

8. V priebehu odvolacieho konania žalobca navrhol, aby súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. z dôvodu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu aj s jej príslušenstvom. Odvolací súd uznesením zo dňa 8.1.2018, č.k. 7Co/72/2017-248 návrhu žalobcu vyhovel majúc za to, že boli splnené podmienky na takýto postup v zmysle § 80 C.s.p.

9. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní (aj) s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu a žalovaného rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. , viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

10. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Podľa § 2 písm. c) bod 28 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 656/2004 Z.z.“) účinného do 31.8.2012 na účely tohto zákona sa rozumie v plynárenstve koncovým odberateľom plynu odberateľ plynu v domácnosti alebo odberateľ plynu mimo domácnosti, ktorý nakupuje plyn pre vlastnú spotrebu.

13. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. odberateľ elektriny v domácnosti a odberateľ plynu v domácnosti okrem práv na ochranu spotrebiteľa podľa osobitných predpisov majú právo pri dodávke elektriny alebo plynu

a) uzatvoriť s dodávateľom elektriny alebo dodávateľom plynu zmluvu o dodávke elektriny alebo zmluvu o dodávke plynu (ďalej len "zmluva"), ktorá musí obsahovať najmä

1. identifikáciu dodávateľa,
2. rozsah dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s týmito dodávkami súvisiacich služieb,
3. podmienky dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s dodávkou súvisiacich služieb,
4. zdroj, spôsob a možnosti získavania informácií o cene elektriny alebo o cene plynu vrátane štruktúry ceny,
5. dobu trvania zmluvy a podmienky, za akých možno zmluvu vypovedať,
6. spôsob a výšku kompenzácie za nedodržanie dohodnutej kvality dodanej elektriny alebo dodaného plynu a s dodávkou súvisiacich služieb,
7. miesto, spôsob a lehoty na uplatňovanie reklamácie,
8. informáciu, za akých podmienok môže odstúpiť od zmluvy v prípade, ak nesúhlasí so zmenou ceny elektriny alebo ceny plynu a s tým súvisiacich služieb,
9. informáciu o pôvode a podiele jednotlivých druhov primárnych energetických zdrojov na dodanej elektrine v predchádzajúcom roku, prípadne upozornenie na verejný zdroj týchto informácií,
10. informáciu o vplyve primárnych zdrojov elektriny na životné prostredie, prípadne upozornenie na verejný zdroj o týchto informáciách,
11. informáciu o dôvodoch výmeny určeného meradla,

b) na poskytnutie informácie o každej úprave ceny elektriny alebo ceny plynu a o úprave podmienok dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s tým súvisiacich služieb najneskôr 30 dní pred vykonaním úpravy,

c) na výber formy a spôsobu platenia za dodávku elektriny alebo dodávku plynu a s tým spojených služieb a uhrádzať platby za dodávku elektriny alebo za dodávku plynu formou s dodávateľom dohodnutých preddavkových platieb; pri určení výšky týchto preddavkových platieb dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zohľadní výšku preddavkových platieb za rovnaké obdobie predchádzajúceho zúčtovacieho obdobia. Dohodnutá výška preddavkových platieb bude zohľadňovať skutočný odber elektriny alebo skutočný odber plynu za predchádzajúce zúčtovacie obdobie alebo plánovaný odber elektriny alebo plánovaný odber plynu na nadchádzajúce zúčtovacie obdobie a bude upravená len o rozdiel medzi úradom 1) určenou alebo schválenou cenou elektriny alebo plynu. Odmietnutie dohody o úhrade formou preddavkových platieb je povinný dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu odôvodniť.

14. Podľa § 49 ods. 4 písm. d) zákona č. 656/2004 Z.z. koncový odberateľ plynu v domácnosti je povinný udržiavať odberné plynové zariadenie v zodpovedajúcom technickom stave.

15. Podľa § 50 ods. 5 zákona č. 656/2004 Z.z. zasahovať do odberného plynového zariadenia, ktorým sa distribuuje nemeraný plyn od hlavného uzáveru plynu k určenému meradlu, bez súhlasu prevádzkovateľa distribučnej siete je zakázané.

16. Podľa § 3 písm. c) bod 10., 11. a 12. zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie v plynárenstve odberateľom plynu osoba, ktorá nakupuje plyn na účel ďalšieho predaja alebo na účel vlastnej spotreby, koncovým odberateľom plynu odberateľ plynu v domácnosti alebo odberateľ plynu mimo domácnosti, ktorý nakupuje plyn pre vlastnú spotrebu, odberateľom plynu v domácnosti fyzická osoba, ktorá nakupuje plyn pre vlastnú spotrebu v domácnosti.

17. Podľa § 17 ods. 1 písm. c) zákona č. 251/2012 Z.z. odberateľ elektriny v domácnosti a odberateľ plynu v domácnosti okrem práv na ochranu spotrebiteľa podľa osobitných predpisov majú právo pri dodávke elektriny a dodávke plynu na výber nediskriminačnej formy a spôsobu platenia za dodávku elektriny alebo dodávku plynu a s tým spojených služieb a uhrádzať platby za dodávku elektriny alebo za dodávku plynu formou s dodávateľom dohodnutých preddavkových platieb; pri určení výšky týchto preddavkových platieb dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zohľadní výšku preddavkových platieb za rovnaké obdobie predchádzajúceho zúčtovacieho obdobia; dohodnutá výška preddavkových platieb bude zohľadňovať skutočný odber elektriny alebo skutočný odber plynu za predchádzajúce zúčtovacie obdobie alebo plánovaný odber elektriny alebo plánovaný odber plynu na nadchádzajúce zúčtovacie obdobie a bude upravená len o rozdiel medzi cenou elektriny alebo plynu uplatňovanou v predchádzajúcom zúčtovacom období a cenou elektriny alebo plynu, ktorá sa bude uplatňovať v nadchádzajúcom zúčtovacom období; odmietnutie dohody o úhrade formou preddavkových platieb je povinný dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu odôvodniť.

18. Podľa § 18 ods. 6 a 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením. Predávajúci je povinný poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia odôvodňujúceho zamietnutie reklamácie najneskôr do 14 dní odo dňa vybavenia reklamácie. Tým nie je dotknutá povinnosť predávajúceho podľa odseku 9. Ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy a predávajúci ju zamietol, osoba, ktorá reklamáciu vybavila, je povinná v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie. Ak je výrobok zaslaný na odborné posúdenie určenej osobe, náklady odborného posúdenia, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia. Ak spotrebiteľ odborným posúdením preukáže zodpovednosť predávajúceho za vadu, môže reklamáciu uplatniť znova; počas vykonávania odborného posúdenia záručná doba neplynie. Predávajúci je povinný spotrebiteľovi uhradiť do 14 dní odo dňa znova uplatnenia reklamácie všetky náklady vynaložené na odborné posúdenie, ako aj všetky s tým súvisiace účelne vynaložené náklady. Znova uplatnenú reklamáciu nemožno zamietnuť.

19. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti zo dňa 11.9.2010 poskytoval žalovanému dodávky a predaj plynu za podmienok stanovených v Obchodných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal za poskytnuté služby zaplatiť cenu stanovenú v cenníku, za čo mu žalobca vystavil faktúry, a to faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 821,81 eur so splatnosťou dňa 30.4.2012 (dodávka plynu za obdobie od 19.3.2011 do 18.3.2012), faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 142,03 eur so splatnosťou dňa 28.5.2012 (náklady za overenie plynomera), faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 76,28 eur so splatnosťou dňa 2.10.2012 (náhrada škody v súvislosti s neoprávneným odberom), faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 188,69 eur so splatnosťou dňa 30.11.2012 (dodávka plynu za obdobie od 19.3.2012 do 5.11.2012). Predmetom uplatňovaného nároku okrem uvedených fakturovaných súm bol aj nárok na zaplatenie 3 x 2 eur za zaslanie upomienok. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia celkom sumy 1 234,81 eur.

20. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca na základe reklamácie žalovaného (reklamácia stavu spotreby plynu zo dňa 26.3.2012) vykonal kontrolu odberného miesta a zistil únik

plynu, ktorý bol odstránený poruchovou službou dňa 28.3.2012. Následne na žiadosť žalovaného zo dňa 3.4.2012 vykonal skúšku funkčnosti meradla s výsledkom, že meradlo vyhovuje požiadavkám stanoveným v príslušných právnych predpisoch. Dňa 5.11.2012 žalobca demontoval plynové meradlo z dôvodu neplnenia finančných záväzkov žalovaným.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu z odôvodnenia rozsudku v jeho napadnutej časti nie je zrejmé, na základe akých jednoznačných úvah dospel súd prvej inštancie k ustáleniu jednotlivých súm (prisudzujúcich aj zamietajúcich) a na základe čoho vyvodil opodstatnenosť priznaného nároku a nedôvodnosť zamietnutej časti nároku. Je potrebné zdôrazniť, že v prejednávanvej veci ide o nárok na plnenie zo zmluvy, konkrétne za odobratý zemný plyn v domácnosti a ďalšie nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Súd prvej inštancie nariadil vo veci znalecké dokazovanie za účelom zistenia reálnej spotreby a hodnoty zemného plynu za sporné obdobie od 19.3.2011 do 18.3.2012 a tiež za účelom zistenia, na ktorom úseku plynového zariadenia došlo k úniku zemného plynu (odstráneného poruchovou službou dňa 28.3.2012). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že zo znaleckého posudku vypracovaného v konaní nevyplýva žiadna skutočnosť, že k úniku plynu došlo na plynovom zariadení za technický stav ktorého zodpovedá vlastník bytu alebo správca nehnuteľnosti. Zároveň konštatoval, že zo znaleckého posudku a zo záznamov o odstránení poruchy vyplynulo, že k úniku plynu dochádzalo na výstupe z určeného meradla, ktorý je vo vlastníctve žalovaného. Následne sa zaoberal zodpovednosťou za technický stav odberného plynového zariadenia v časti určeného meradla a vstupu a výstupu z neho a vyvodil, že žalovaný nenesie zodpovednosť za technický stav odberného plynového zariadenia ani za únik plynu, a to jednak s poukazom na skutočnosť, že žalovaný nie je vlastník bytu ani majiteľ (správca) nehnuteľnosti a tiež s poukazom na to, že odberateľ plynu ani vlastník nehnuteľnosti nesmie zasiahnuť do určeného meradla, do jeho vstupu a výstupu (pričom zásah do meradla zo strany žalovaného s dôsledkom porušenia výstupu z plynomeru nebol preukázaný). Z uvedeného záveru vyvodil, že žalovaný nemá povinnosť zaplatiť za uniknutý plyn, zároveň ustálil na podklade znaleckého posudku spotrebu a hodnotu zemného plynu za obdobie od 19.3.2011 do 28.3.2012 na sumu 329,09 eur, vypočítanú analogicky ako pri neoprávnenom odbere plynu. Vo vzťahu k obdobiu od 29.3.2012 do 10.9.2012 vypočítal spotrebu plynu na sumu 58,85 eur vychádzajúc z faktúry žalobcu a v súvislosti s obdobím od 11.9.2012 do 5.11.2012 konštatoval, že toto obdobie sa nezohľadňuje, nakoľko nedochádzalo k odberu plynu z dôvodu demontáže plynového zariadenia.

22. Odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejme deklarovaná súvislosť medzi povinnosťou odberateľa plynu zaplatiť za odobratý zemný plyn, v tomto prípade za uniknutý plyn a vlastníctvom k bytu alebo bytovému domu, resp. na základe akej právnej úpravy (platnej v rozhodnom čase) zodpovedá za technický stav odberného plynového zariadenia výlučne vlastník bytu alebo vlastník (správca) bytového domu. Rovnako nie je zrejme súvislosť medzi povinnosťou odberateľa plynu zaplatiť za odobratý plyn na základe uzavretej zmluvy o dodávke plynu a dodržaním jeho povinnosti nezasahovať do odberného zariadenia. Odvolací súd musí konštatovať, že vyhodnotenie povinnosti žalovaného zaplatiť za odobratý zemný plyn za obdobie od 19.3.2011 do 28.3.2012) bolo zo strany súdu prvej inštancie nezrozumiteľné a zmätočné, preto aj následný spôsob výpočtu „reálne“ odobratého plynu (analogicky ako pri neoprávnenom odbere plynu) je nepreskúmateľný a tiež bez zjavného odôvodnenia. Rovnako tak výpočet spotreby a hodnoty odobratého plynu za nadväzujúce obdobie od 29.3.2012 do 10.9.2012 je nejasný a nemožno ho podrobiť prieskumu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ani ustálenie úrokov z omeškania nie je riadne odôvodnené. Možno tak konštatovať, že nemožno posúdiť správnosť skutkových a právnych záverov obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí.

23. V prejednávanvej veci je potrebné mať na zreteli, že daný vzťah medzi sporovými stranami založený zmluvou o dodávke plynu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský, nakoľko bol uzatvorený medzi spotrebiteľom (právnym predchodcom žalobcu) a dodávateľom (žalovaným). Z uvedeného vyplýva, že sa na daný vzťah aplikujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, predovšetkým ustanovenia piatej hlavy Občianskeho zákonníka a zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Preto pokiaľ ide o ďalšie zložky uplatňovaného nároku (fakturovanú sumu 142,03 eur za overenie funkčnosti plynomera a sumu 76,28 eur za prerušenie nákladov dodávky plynu), pri preskúmaní uvedených nárokov je potrebné posúdenie zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným z pohľadu ochrany spotrebiteľa a vysporiadať sa tak aj s argumentáciou žalovaného v tomto smere.

24. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil, pretože jeho nepreskúmateľnosťou došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou prvoinstančného súdu bude pri ďalšom prejednaní veci zrozumiteľným a jasným spôsobom uviesť, či došlo alebo nedošlo k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného a na základe akých dôvodov korešpondujúcich s právnou úpravou účinnou v čase vzniku tvrdeného nároku žalobcu, v akej výške je nárok žalobcu opodstatnený spolu s jeho zrozumiteľným vyčíslením a v akej výške je neopodstatnený, a to aj s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, opätovne vo veci rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t.j. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posúdení žaloby, vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy; v novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

26. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).